

2024

Dunabogdányi Pünkösdi Kulturális Fesztivál 2000

Az államalapítás 1000 éves évfordulója, és Leutenbach településsel fennálló 10 éves partnerkapcsolat alkalmából június 8-11 között kulturális fesztivált rendeztünk.

Az első visszajelzések alapján mind a bogdányiaknak, mind vendégeinknek tetszett a sok-sok rendezvény.

A programok összehállításakor nem a "könnyű műfajjal", garantáltan közönségért biztosító műsorokhoz helyeztük előtérbe, hanem igyekeztünk olyan résztvevőket találni, akik az általunk elvárt színvonalat is biztosítják. Remélem ezért érthetünk abban, hogy ezt az elvárást minden közreműködő garantáltan teljesítette.

Nagy öröm volt a szervezők számára, hogy szokás szerint igen magas volt a műsorok látogatottsága, bár a rendkívüli meleg sokszor megzavaszította a közreműködőket és a közönséget is.

Pénteken este ünnepi ülés keretében erősítettük meg Leutenbach településsel fennálló partnerkapcsolatunkat. Az újonnan aláírt szerződés az eddigi témák mellett elsősorban a két falu ifjúságának szorosabb együttműködését irányozza elő.

Az ünnepi ülés után a Rókus központa melletti Duna szakaszon a Dunabogdányi Szimfonikus Zenekar Händel Vízizene című művét adta elő a vízen felállított színpadon. Az időjárás ideális volt. A zene ragyogóan és tisztán szólt, a kiváló erősítésnek is köszönhetően pedig mindenhol jól hallható volt. A díszletek, a kishajók, a mécsesek a Dunán és a hallgatóság zeneszereteite mind-mind hozzájárultak ahhoz a csodálatos hangulathoz, mely a teljes előadást áthatotta. Nagy és valószínűleg megismételhetetlen élmény volt mindannyiunknak.

Szombaton délután a "Police Band" Budapesti Készletű Renőország zenekara gyermekműsort adott. Kételbey: Perzsavásár, Prokofjev: Péter és a farkas című műve mellett filmzenét is játszott a zenekar. A díszletek elkészítését és a közreműködő iskolások betanítását Borosjenői Magdolna vállalta magára, melyet nagy sikerrel teljesített. Az esti galakoncerten Schwarcz József és Elter János vezényletével szintén a "Police Band" adott fergeteges sikerű koncertet.

A pünkösdi vasárnapi zenei versenyen 9 zenekar mutatta be produkcióját. Bizonyára sokunknak

lesz maradandó élmény a verseny megnyitójaként az összes zenekar által közösen előadott európai himnusz és a Jászkun induló, melyet a leuten-bachi Daniel Cousinet és Ott Rezső vezényelt.

A magas színvonalú vetélkedő győztese a legnehezebb kategóriában a svájci Jugenderchester Kreutlingen lett. A verseny színvonalára jellemző, hogy a győztes zenekar önelelt önműt csak hosszú percek alatt tudta levezetni. Minden zenekar kitűnő darabokat választott és a nagy meleg ellenére renek műsorral szórakoztatta a nagyszámú közönséget.

Mind a hallgatóság, mind a zenei verseny résztvevői kiválóan szórakoztak az éjszakába nyúló utcabálon, melyhez a zenét a Dunabogdányi Sváb- és Szlami zenekarok szolgáltatták.

A helyi nemzetiségi táncfesztivál műtő befejezése volt a négy napos programsorozatnak. Kellően meglepés volt számunkra is a sok-sok fiatal dunabogdányi tanácsos fellépése. A kiváló oktató páros garanciái ígért a továbbfejlesztése is. A nagyszériú vendégegyüttesek a magyar nemzetiségű táncművelésre sokszínűségét bizonyították.

Schuszter József
polgármester

KÖZSÉGI CÍMER

Képviselő-testületünk a közeljövőben rendeletet kíván alkotni a község címeréről.

A fent ábrázolt címet régi - tudomásunk szerint a századforduló körül időből származó - bélyegző lenyomat alapján rajzolta le képviselőtestületünk Schneider Ferenc.

Kérjük, hogy véleményüket, észrevételeiket írják meg vagy mondják el a Falugyűlésen vagy a polgármester fogadóóráján.

Horváth Endréné felajánlása

Horváth Endréné a közelmúltban egy himzett dunabogdányi címerrel ajándékozta meg az önkormányzatot.

A nyomdaihoz megtevesztésig hasonló, rendkívül finom, színeiben tökéletes, nyilván nagyon sok munkát igénylő ajándékot Terka néni azzal a kiegészítéssel adta át, hogy "akkor is emlékezzenek rám, ha már nem leszek".

A szép ajándékot a mindenkori polgármester irodájában helyeztük el.

Nagyon reméljük, hogy Terka néniire még nagyon sokáig nem emlékeznünk kell majd, hanem közöttünk élve, különleges képességét kamatoztatva, még sok-sok művészi értékű munkával gazdagíthatja falunkat.

(Talán nem mindenki tudja, hogy Terka néni hímezte azt a zászlót is, melyet a katolikus egyházközség vatikáni zarándoklatán résztvevők vittek magukkal.)

Schuszter József
polgármester

JANUÁR ❄️ JANUAR

 Általános Iskola
  Fábián – Sebestyén Kápolna
  Sportcsarnok
 Kitelepítési E.
  Művelődési Ház
  Forgó Étterem

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
01	02	03	04	05	06	07
08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19 A magyarországi németek elhurcolásának emléknapja 	20 Fábián – Sebestyén Búcsú Óvoda Alapítványi Bál 	21 Magyar Kultúra Napja Művelődési Ház
22	23	24	25	26	27	28 Újévi koncert Művelődési Ház
29	30	31	01	02	03	04

FEBRUÁR ❄️ FEBRUAR

 Művelődési Ház

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
29	30	31	01	02	03	04
05	06	07	08	09	10 XVII. Bor- és kolbászverseny, Svábbál Német Nemz. Önk. 	11
12	13 Farsangtemetés 	14 Hamvazószerda	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	01	02	03

MÁRCIUS 🌸 MÄRZ

 Kat. Templom

 Művelődési Ház

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
26	27	28	29	01	02	03
04	05	06	07	08	09	10
11	12	13	14	15 Egyházközségi Kirándulás Községi Ünnepe 	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29 Nagypéntek	30 Húsvéti vigília, Fel-támadási körmenet 	31 HÚSVÉT

Dunabogdány új díszpolgárai

A Képviselőtestület 1998-ban Antos Károlyné és Iklódy Józsefnek díszpolgári címet adományozott. Az alküvek átadására december 21-én 18 órakor a Képviselőtestület rendelteti, ünnepi ülésen kerül sor.

Antos Károlyné

(született Schümichen Edit) 1936. április 30-án született Budapesten, de joggal mondhatja, nemcsak Boglányban, hanem Bogdányért is.

35 évig tanított a Dunabogdányi Általános Iskola-ban, munkája elismeréseként Kiváló Pedagógus kitüntetésben is részesült. Mindig is nagyfokú társadalmi aktivitás jellemelte, hiszen nemrég szervezte meg a kárpátaljai gyerekek bogdányi üdülését, még részt vett a Szociális Bizottság munkájában. Korábban tanácsos volt, ellátta egy évig a Kultúrklub igazgatói tisztségét is. Rövid ideig vezette a nyugdíjas klubot. Életének kiemelkedő teljesítménye is ezzel a nagyfokú tennivalósággal, a közösség érdekében végzett munkájával függ össze.

1966-tól kezdte el gyűjteni a falumuzeum anyagát, szinte az utolsó pillanatban kezdte el menteni a Boglány múltjához kapcsolódó tárgyi emlékeket. Ha nincs Edit néni kitartása, nemcsak Boglány, de az ország is szegényebb lenne egy múzeummal. A gyűjtemény szinte minden Bogdányba látogató meglepetést okoz. Az anyag szerencsére még most is gyarapodik, így egyre jelentősebb lesz a bogdányi falumuzeum.

A tárgyi emlékek összegyűjtésével párhuzamosan figyelt föl a még meglevő, nepraizálag is értékesnek tekinthető szellemi hagyományokra. Így született meg a sváb lakodalmi előadás, amelyet már több helyen is bemutattak. A szereplők pedig – a nyugdíjastól az időseig – biztosséket jelentenek arra, hogy ez a hagyomány tovább fog élni.

A múzeumon keresztül, meghívásával nagy szerepet játszott a Leuterbachfal kialakított iesterveleptézési kapcsolat létrejöttében és megszilárdításában. Munkásságáért méltán részesült Koós Károly díjban.

És aktivitása még most is példás. Egyik kedvencművésze és szervezője volt az idősek Klubjának. Hogy kortársai közül minél többen találjanak hasznos elfoglaltságot, jó társaságot, Edit néninek sikerült, hogy élete, munkája testet öltsön, hogy maradandót alkosson.

Iklódy József

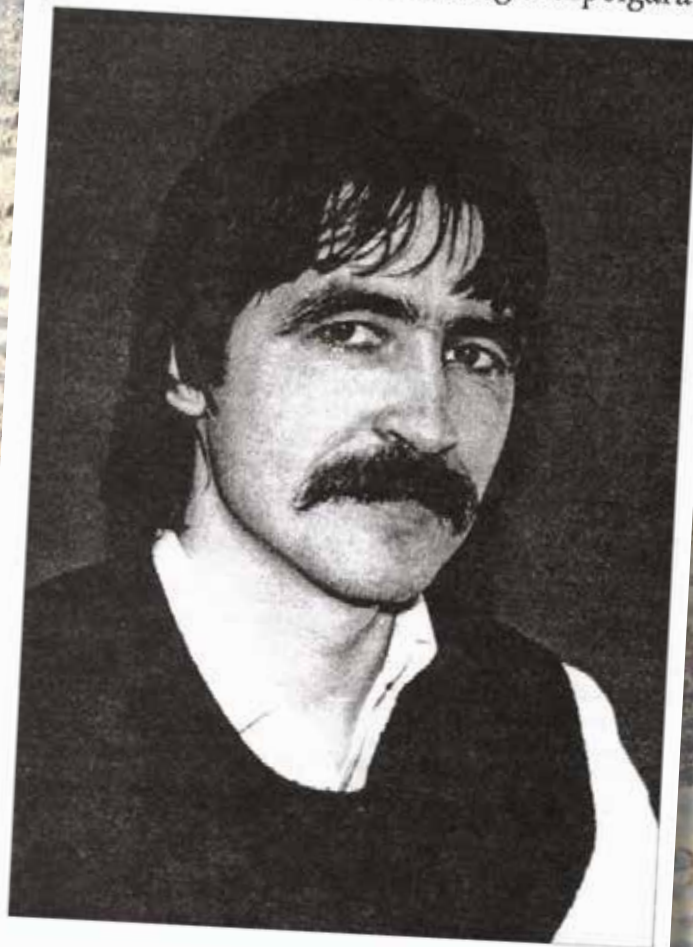
1919. február 11-én született Erdélyben. Apja katonatiszt volt, anyja erdélyi földművelő családból származott. A család miatt Erdély román megszállásakor kénytelen volt Magyarországra menekülni három gyermekkel. A nagykorúsi tanítóképző elvégzése után behívták katonának. Négy évi szolgálat után 75%-os hadirokkantként szerelt le. 1944. május 15-én kinevezték a Dunabogdányi Állami Néptanuláshoz.

Élete ettől kezdve Bogdányban és Bogdányért játszott. A tudós tanárok elhíresítésével, mindig újat, többet akart. Némaedések nőttek föl keze alatt, akik számára fogalom-má vált Ó teremtette meg a földrajz és biológia színvonalas tanításának szertári alapjait, állat, növény és ásványtani gyűjteményt hozott létre. Kísérleti keret létesített, szemléltető eszközöket készített. A legnehezebb időszakban, az 50-es évek elején az iskola igazgatója is volt, majd 1953-ban lemondott, és ettől kezdve nyugdíjba vonulásáig tanított. Munkája elismeréseként megkapta az Oktatásügyi Kiváló Dolgozója kitüntetést is.

A tanítás mellett volt ideje és energiája, hogy elkezdje Dunabogdány község történetének feltárását, a népesedési és gazdasági adatok összegyűjtését. A történelmi kutatásokon kívül intenzíven foglalkozott az ásványtannal, felvette a Magyarhoni Földtani Társaságba is.

1978 óta nyugdíjas. Anóta is folytatja kutatásait, teljes szellemi frissességben. Három lánya, nyolc unokája és tíz dédunokája van. Élete példáiértékű, nemcsak pedagógusi, tudási tevékenysége miatt. Példa arra is, hogyan szolgálhatja valaki csendben választott közösségét, hogyan emelkedhet felül a fizikai és lelki szenvedéseken, és élhet tartalmas, értékes életet.

Ott Rezső Dunabogdány Község Díszpolgára!

Dunabogdány község képviselőtestülete 1997. augusztus 18-i ülésén egyhangúlag döntött arról, hogy Ott Rezső zenetanárnak, a dunabogdányi zeneiskola igazgatójának sok éves, a falu zenei életének fejlesztése érdekében kifejtett rendkívül eredményes munkásságáért Dunabogdány Község Díszpolgára címet adományozza!

Az önkormányzat legmagasabb kitüntetését a testület most első ízben ítélte oda. Ezzel is jelezni kívánjuk, hogy csak kimagasló, a falu fejlődéséért végzett rendkívüli teljesítményért lehet elnyerni. Biztosak vagyunk abban, hogy a kitüntetett díj jó helyre került, és döntésünk a falu lakóinak egyetértésével találkozik.

A kitüntetettnek kívánunk további munkájához sok erőt, egészségét és türelmet!

a Képviselőtestület

APRILIS ☞ APRIL

Be Betelepítési Emlékmű M Művelődési Ház
A Általános Iskola Ó Óvoda

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
01 HÚSVÉT	02	03	04	05	06 BorZsongás FAKULT M	07
08	09	10	11	12	13	14 Felvidékről kitelepítettek emléknapja Esterházy J. Társ.
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26 TrachtTag Német nemzetiségi nap az iskolában A	27 Ovinap Ó	28
29	30	01	02	03	04	05

MÁJUS ☞ MAI

K Katolikus Templom
R Rendezvénytér

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
29	30	01 A munka ünnepe Májusfa-állítás R	02	03	04	05
06	07	08	09	10	11 Horányi György Emléktúra Bogdány Mozdul R	12
13	14	15	16 Nepomuki Szt. János ünnepe, Búcsú K	17	18 Pünkösdi Klang R	19 Pünkösd
20 Pünkösd	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	01	02

JÚNIUS ☞ JUNE

K Katolikus Templom M Művelődési Ház
R Rendezvénytér

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
27	28	29	30	31	01	02 Úrnapi körmenet K
03	04 Trianoni megemlékezés M	05	06	07 Dunakanyar Kortárs Zenei Fesztivál M	08	09 Európai parlamenti-, valamint magyarországi önkormányzati választások
10	11	12	13	14 Dunakanyar Kortárs Zenei Fesztivál M	15	16 Dallal a nyárba R
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29 Lakjon jól a falu! - főzőverseny R	30 Nyári színházi hétvége R

JÚLIUS ☽ JULI

R Rendezvénytér

Kk Kálvária kápolna

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
01	02	03	04	05	06	07
08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26 Szent Joakim és Anna mise Summer Mix R	27 Rock BBQ R	28
29	30	31	01	02	03	04

AUGUSZTUS ☽ AUGUST

E Erzsébet királyné u. M Művelődési H K Kat. Templom

Ke Kitelepítési E. Me Milleniumi E. R Rendezvénytér Kk Kálvária kápolna

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
29	30	31	01 KONCERT, Szent Donát Búcsú hétvége K	02 Szent Donát Búcsú hétvége R	03 Szent Donát Búcsú hétvége R	04 Szent Donát – búcsú Német nyelvű mise Kiállítás megnyitó
05	06	07	08	09	10	11
12	13	14	15	16 Szent Rókus búcsú/ Kukorica-búcsú Nepomuki Szt. J. Plébánia E	17	18
19 Terménykiállítás Községi ünnepély Me M	20 Terménykiállítás Községi ünnepély Me M	21	22	23	24	25 Emlékezés a kitelepítésre
26	27	28	29	30	31 XIV. Német Nemzetiségi Sördélután R	01

SZEPTEMBER ☽ SEPTEMBER

M Művelődési H

Ö Öreg Kálvária u.

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
26	27	28	29	30	31	01
02	03	04	05	06	07	08
09	10	11	12	13	14 Szent Kereszt felmagasztalása, Öreg kálvária búcsú Nepomuki Szt. J. Plébánia Ö	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29 Idősek napja M
30	01	02	03	04	05	06

Kulturális delegáció Leutenbachban

Partnertelepülésünk meghívására július 28-a és augusztus 2-a között egy bogdányi küldöttség vett részt Németországban a leutenbachi Hocketsén. A Hocketse nagy jelentőségű, többnapos ünnepség Nellmersbach, Weiler zum Stein és Leutenbach községek életében, nyári kikapcsolódás és az összetartozás jelképe is egyben. Hagyományosan hívnak meg Dunabogdányból is küldöttséget, adva egy darabot az összetartozásból és színessé téve az ünnepség kínálatát. Idén egy igazi magyar „konyha”, valamint a kürt zenekar és az L.K.Beat együttes képviselte községünket. Szálláshelyünk a városzéli Remms-Murr Halle, egy hatalmas sportcsarnok volt, amely már egy használaton kívüli, de meglehetősen modern kulturális és sportcélú létesítmény. Vendéglátóinknak és a szülőknek köszönhetően, valóban semmi mással nem kellett törődnünk, csak a zenéléssel. Naponta próbáltunk a hétfégi fel-lépésekre. A konyhán közben lázas munka folyt, készült a gulyás, a székelykáposzta, a palacsinta, csörögtek a borosüvegek. Pénteken némi aggodalmat kiváltó kéréssekkel megérkeztek a kürtösök, és este néhány német zenekar után felcsendültek bogdányi fúvósaink komoly és könnyűzenei darabjai. Utána az L.K.Beat előadásában ismert slágereket hallgathattok a sörözgető publikum, közben a színpad melletti hazai standnál sorakoztak a magyaros ételek iránt érdeklődők. A változékony idő csak a szombat esti programba szőtt bele, az eső miatt csak kevesen voltak jelen a rendezvény csúcsidejének számító napon.

Az út számunkra azonban nem csak munkából állt. A próbák szünetében mindig volt idő a helyből adódóan focizásra, egy-egy sétára vagy éppen egy kuglimeccsre. Nagyon jól éreztük magunkat, és emellett azt hiszem eimondhatom, hogy a küldöttség minden résztvevője teljes erőbedobással teljesített. Számunkra felejthetetlen élmény volt a külföldi szereplés és az L.K.Beat részéről köszönöm ezt a lehetőséget.

Liebhart András

A zenészek a Nepomuki Szent János előadáson

Az iskolások látogatása Leutenbachban

Áprilisban huszonöt tanuló utazott Leutenbachba. A vendéglátó iskola nagyon gondosan szervezte meg a tanulók elosztását, és igényes, gazdag programot állított össze. A vendéglátásban a leutenbachi iskolán kívül nagy segítséget nyújtott Regina néni és a Lámle család, akik a kísérő tanárokat és a csoporttal együtt utazó óvónőket helyezték el. Az évek óta tartó cserekapcsolat egyre több személyes barátságot eredményez, ezt örömmel érezhették a felnőttek és a gyerekek.

Köszönjük a szervezést Herr Braunnak, a leutenbachi iskola igazgatójának. Külön köszönettel tartozunk a Dunabogdányi Németek Alapítványnak, amelynek anyagi támogatása nélkül ez az utazás nem valósulhatott volna meg, és Knáb Ferencnek, aki az utaztatást lebonyolította.

In dem Badepark 4. Tag in Leutenbach

Wir sind ganz früh aufgestanden. Die deutschen Kinder hatten die ersten zwei Stunden Hauswirtschaft. Mit dem Bus waren wir schnell an der Schule. Es klingelte und wir liefen in die Klassenzimmer. Wir kochten in der ersten Stunde. Wir buken eine Pizza mit Salami und Champignons.

Um drei Viertel neun mußten wir zu den anderen ungarischen Kindern hinuntergehen. Der Bus stand schon vor der Schule. Wir stiegen ein, setzten uns und warteten. Um neun Uhr fuhren wir los. So etwa um 10 Uhr kamen wir in Bidikheim an. Wir gingen in das Bad.

Wir zogen uns um, duschten schnell und liefen in die Badehalle. Es war ein großes, tiefes Becken, da waren auch zwei Springbretter. Bei der Wasserrutsche war ein vertiefendes Becken und draußen war ein Sprudelbad. Wir probierten alles aus. Es war ein fantastisches Erlebnis.

Stefanie Ott 6.a

Az 5.b osztályból hatan lehetőséget kaptunk arra, hogy elutazzunk Leutenbachba. Hosszú készülődés után végre elérkezett a várva várt nap, április 19. Mindenki időben megérkezett az indulás helyére. Előttünk állt egy hosszú 13 órás utazás. Este fél hétkor érkezünk meg a leutenbachi iskola elé. Ott az igazgató, Herr Braun köszöntött bennünket, természetesen németül. Valamennyien megismerkedtünk vendéglátó családjainkkal. Az a család, ahová én kerültem nagyon kedves volt. (Később a többiek ugyanezt mondták azokról a családokról, ahová ők kerültek.)

A következő naptól megkezdődtek a programok. Nagyon érdekes volt az iskola konyhájának és barkácműhelyének felszerelése. A Polgármesteri Hivatalban fogadást rendeztek a tiszteletünkre. A perccs és üdítők mellett sok mindent megtudtunk a polgármesterről és községéről. (A polgármester különben nagyon barátságos volt velünk, fényképeket is készített, amit aztán, amikor eljött Bogdányba, odaadott nekünk.) Délután az új sportcsarnok különleges sportszereiben edzettünk.

Későbbi programjaink során a ludwigsburgi kastélyt, Stuttgart központját és a TV-tornyt is megtekintettük. Heidelbergbe és a Guttenbergi kastélyba a német gyerekek is elkísértek. Az egyik legérdekesebb dolog számunkra a madár-robotelés volt. A fürdőparkban kiúsztuk és kicsúzdáztuk magunkat. A hétfévégét sokan a vendéglátó családnál, néhányan saját rokonuknál töltötték. Az utolsó nap délelőttjén vásároltunk, délután pedig búcsúpartyn táncolhattuk ki magunkat. Mire megszoktuk a külföldi környezetet, vegyes érzelmekkel vettünk búcsút a németektől.

Herr Adrienn.

OKTÓBER OKTOBER

 Művelődési Ház

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
30	01	02	03	04	05	06
07	08	09	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23 <small>Nemzeti ünnep Községi ünnepély</small> 	24	25	26	27
28	29	30	31	01	02	03

NOVEMBER NOVEMBER

 Temető kápolna Művelődési Ház

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
28	29	30	31	01 <small>Mindenszentek</small>	02 <small>Halottak napi mise a temetőben</small> 	03
04	05	06	07	08	09 <small>Egyházközségi kirándulás - Vaskapu</small>	10
11 <small>Szent Márton-napi felvonulás</small>	12	13	14	15	16 <small>Erzsébet bál</small> 	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	01

DECEMBER DEZEMBER

 Kat. Templom

 Katolikus templomtér

Hétfő • Montag	Kedd • Dienstag	Szerda • Mittwoch	Csütörtök • Donnerstag	Péntek • Freitag	Szombat • Samstag	Vasárnap • Sonntag
25	26	27	28	29	30	01
02	03	04	05	06	07	08
09	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22 <small>Karácsonyi forgatag</small>
23	24 <small>Misztériumjáték a templomban</small> 	25 <small>Karácsony</small>	26 <small>Karácsony</small>	27	28	29
30	31	01	02	03	04	05

Egy kis visszaemlékezés

Egy is írhatnám, hogy régen volt, talán igaz sem volt. Nem kerék évforduló, de írnom kell róla, mert ez is egy picinykét a község sportjához kapcsolódik.

1963-ban gondoltunk először arra, hogy itt vannak az erdők, itt vannak a hegyek, melyeket jó lenne megismerni. Toborzásba fogtunk, mely nem is volt olyan nagyon nehéz. Néhány nevet szeretnék azért a kezdők közül megemlíteni: Pécsi István, Péchy László, Molnár Gábor, Molnár László, Herr Vilmos, Horányi Zsuzsanna.

Először szoktató túrákkal kezdjük a környék hegyeiben, majd igyekeztünk a távolságokat növelni. A létszám is fokozatosan növekedett, nemcsak a távolság. Bejártuk szinte az egész országot. Az Országos Kék-túrát talán másfélszer. Kirándulásaink nem csupán kilométer-falás volt, hanem igyekeztünk utunk során felkeresni a várakat, műemlékeket is, így az ország történelmét is megismerni.

Kezdetben a helyi sportkör egyik szakosztálya voltunk, majd a hatvanas évek végén megalakítottuk a Kittenberger Kálmán természetbarát szakosztályt, mely a gyaloglás mellett bővült kerékpározással is.

Kerékpárral három nagy vándortábort rendeztünk, keresztül-kausz az országon. A legkisebb távolság mintegy hétszáz kilométer volt. Nyaranta mentünk, így leginkább csak éjszaka tudunk hajítani. Megtanultunk kerékpáron aludni, de az árok mélyén is. Bedőlünk az árokba ugyanis az állomástól.

Ugyancsak a hatvanas évek végén csatlakoztunk a gyakorló természetvédelemhez, mert úgy éreztük, hogy vigyáznunk is kell erdeinkre, a növény- és állatvilágra. Nagyon jó kapcsolatunk volt az erdőszettel, instrukciót Hunyadi erdészől kaptunk. Többször elnyertük az „Erdők védelmezője” kitüntetést is, de tagjai lettünk a Társadalmi Erdői Szolgálatnak is.

1974-ben az elsők között voltunk a Magyar Madártani Egyesület tagjai között. Itt kitünt Liebhart István és Ott József tevékenységével.

1965-től kezdve rendszeresen rendeztünk nyaranta egy-két hetes nomád-jellegű sáortáborokat, amelyeken a gyakorlati természetvédelmi tevékenységen túl játékos vetélkedőket, versenyeket rendeztünk. Sok segítséget kaptunk ezekhez a szülőktől. Még most is mutatkozik erre igény, mert többen keresnek fel a régiók közül kezdeményezőként táborozásra. Azt merik állítani, hogy még nem vagyok olyan idős, hogy ne tudnék táborokban résztvenni.

Szülők közül nagyon sok segítséget kaptunk Kovács Ferenc és Bonifert Andrásától, akik mindig készek voltak még helyettesítésre is. Gyakorló túravezetők, akik bevonták az egész családjukat kirándulásainkba.

Evente ismétlődő útvonalunk a Rámszakadék–Vadállások–Nagymaros–Remete barlangok,–Illegvesztető, Dobogókő és környéke. Pihenetől ott volt a helyi Mestertét.

Hogy ne akadályozzák a tagság templombajlását, Berényi Sándor plébános úrral megegyeztünk az indulási időben. Amikor távolabbi utaink voltak, akkor kötelezőleg – ez is egyeztetve volt – el kellett menni a vasárnap esti szentmisére.

De télen sem unatkozunk. Amikor az időjárás olyan volt – eső, nagy sár stb. –, akkor legtöbbször nálunk a lakáson elméleti (térkép- és terepismeret, földrajz, geológia, biológia stb.) diavetítéses foglalkozásokat tartottunk. Igyekeztünk mindenkiből kis túravezetőt faragni. De ha lehetett, olyan jó volt hóban gyalogolni, madarakat etetni, hóembert építeni, vagy egyszerűen csak a heti bezártságot kicsit feloldani.

A kezdetek igaz, hogy régen voltak, de nagyon jó mindannyiunknak a maradandó szép emlékekre visszagondolni, felidézni eseményeinket. Volt olyan esős táborunk, amikor felhőszakadás majdnem elmosta az egész táborot, de senki sem akart hazamenni. Még a szülők sem voltak kétségbeesve. Antalics Józsi lóháton hozott ki nekünk kenyéret, száraz fát a táborúthöz és egyéb szükséges élelmiszert. De szép is volt.

Elnézést kérek azoktól, akiket esetleg kihagytam, de olyan sokan voltak, hogy több oldalon is lehetne sorolni a neveket.

*Az életet már megjártam.
Többnyire csak gyalog jártam,
Gyalog bízom...
Legfőképpen ha omnibuszon.*

Horányi György

1991-2001.

TARTALOMMORZSÁK A BOGDÁNYI HÍRADÓ ELSŐ 10 ÉVÉBŐL

Kristóf János festőművész kiállítása Leutenbachban

A megnyitón a két polgármester köszöntötte a művészt. A zenei keretet – a már megszokott magas színvonalon – nyolctagú bogdányi vadászkiütös zenekar szolgáltatta, Rebe Attila vezetésével. A német barátaink és a környékbeli bogdányiak nagy érdeklődése mellett lezajlott ünnepség méltó volt a kiállítás színvonalához.

A kiállított képek szinte teljes egészében átfogják Kristóf János művészi munkásságát. A kiállított anyag ilyen számban és összetételben még sehol sem volt látható. Érezhetően megnyerte a vendéglátók tetszését is. Aki teheti javasoljuk, hogy tekintse meg, miután a képek jelentős része magántulajdonban van és csak a kiállítás idejére adták kölcsön a tulajdonosok.

A kiállítás a leutenbachi hivatalban október végéig látható.

Félidejében... az

„Ötpróba az egészséges családjért”

Az év elején kiírt Falusi ötpróba félidejéhez érkezett. A meghirdetett cél: az egészséges életmód, a szabadidő kultúrált eltöltése volt.

Az első próbán - a tavaszi túrán 80 tanuló és 20 felnőtt kirándult a bogdányi hegyekbe. Kedves szívfolt volt az első osztályosok csapata, akik fáradhatatlanul teljesítették a 15 km-t.

A második próba a futás volt, melyen még nagyobb lelkes csapat rőtta a 4 és 7 km-es távot a falu utcáin. Öröndetes volt a lakosság buzdítása, mely helyenként megnyilvánult táv közben.

A kerékpártúrán 30 és 40 km-es távot teljesített a már edzettnek tekinthető mintegy 70 tanuló. (Természetesen a „kicsik” közül csak néhányan jöttek el.)

A kitartást igénylő próbákra jól felkészült edzett tanulók jöttek. Reméljük a kezdeti sikerek további gyerekeket fognak a sport szeretetére indítani.

Továbbá szeretnénk ha még több szülő és korábban végzett tanuló csatlakozna a programokhoz.

„Ép testben ép lélek” tartották az ókori görögök. Ebben a szellemben kell tanulóinkat nevelnünk.

Dunabogdányban a sportnak vannak jó hagyományai erre is kell gondolnunk, amikor már nagyon várjuk a Sportszarnok elkészültét.

Végül szeretnénk köszönetet mondani támogatóinknak és a szervezésben segítő minden munkatársnak.

Knaab Mihály
tanár

Az 50 évvel ezelőtti kitelepítés fájdalmas eseményére emlékezünk ez évben Dunabogdányban. Együtt lesznek az ünnepség napjaiban az elűzöttek és az ittlmaradottak.

Itt vannak és elszorult szívvel emlékeznek a betelepítettek is. Akiket Felvidékről, Erdélyből űztek el, s itt adott helyet nekik az anyaország Dunabogdányban. A betelepültek is szívesebben emlékeznek volt falujukban, városukban, ahonnan gazul kiverte őket a történelem kéréletlenül ostora. Ahol ősük sírját fölveri a gaz a temetőben. Pedig ezek azok a gyökerek, amelyek odakötik az elszármazottakat az elhagyott földhöz. Várják a hazahívó harangszót az ide telepitettek is, de Felvidék, Erdély tájain nehéz harcukat vívják a megmaradásért az ottani magyarok.

Ezért jelent sokszoros örömmel Somorja város meghívója. Ott is számonkérjük elsodort testvéreiket, s emlékezni hitják haza őket. Somorjáról számtalan családot telepitettek át, s még így is nagy tömbben élnek ott magyarok. Bogdányba azonban más honnan is érkeztek családok: Zseliz, Gúta, Palást, az erdélyi Csíkszentkirály, ki tudja, milyen helyi önkény miatt nem mer hivatalosan emlékezni! Az elhagyott felvidéki, erdélyi táj szorongatása megsokszorozza az elszármazottak fájalmát.

Az általános megbékélés és megemlékezés légkörében jusson néhány együttérző szó a betelepítetteknek is a befogadó községtől.

Varsányi Viola

Am 26. April haben wir uns in der Schule von Leutenbach getroffen. Dann sind wir mit dem Zug nach Stuttgart gefahren. Als wir angekommen sind, waren wir in einem Park, wo ein Springbrunnen war. Wir sind in die Stadt spaziert. Dort waren viele Geschäfte.

Am Mittag sollten wir in der Stadt allein herumgehen. So wir machten einen Stadtbummel. Um 13 Uhr haben wir uns vor McDonald's getroffen. Danach haben wir uns auf den Weg zum Fernsehturm gemacht. Zuerst sind wir mit der Zahnradbahn gefahren und auch zu Fuß gegangen. In dem Turm haben wir den Lift genommen. Wir sind ausgestiegen. Oben hat großer Wind geweht, aber das Landschaftsbild war wunderschön. Unsere Lehrerin hat uns gelassen, höher zu gehen. Von dort war die Landschaft auch sehr schön. Nach 15 Minuten sind wir nach Hause abgefahren, bei der Schule warteten unsere deutschen Freunde schon auf uns. Dieser Tag war sehr schön, wir haben schöne Erlebnisse gesammelt.

Krisztina Eller 6.a

Hock Ferenc és Hock Bertalan kiállítása

Az Operaház Vörös Szalonjában került megrendezésre Hock Ferenc falunk festőművésze és testvére Hock Bertalan szoborkiállítása.

Hock Ferenc bemutatása nem szükséges, hiszen festői munkásságát sokan ismerik. A polgármesteri hivatal tanácstermében állandó kiállítása van. Néhány évvel ezelőtt szinte teljes életpályája keresztmetszetét bemutató képanyagot láthattunk testvértelepülésünk Leutenbach város polgármesteri hivatalának aulájában.

Hock Bertalan hivatását tekintve zenész, az operaház zenekarának volt évtizedeken keresztül tagja. A szobrászat számára egy másik kiváló művészi képességének kifejeződése.

A kiállítást június 12-én Vigh Tamás szobrászművész nyitotta meg, sok-sok dunabogdányi és máshonnan érkezett ismerős és érdeklődő jelenlétében.

A vörös szalon zsúfoltság megtelt és a jelenlévőknek valóban szép élményben volt részük.

a Szerkesztőség

Kertbarát hírek!

A januári Kertbarát gyűlésen Rippel Elek javaslatára a klub elhatározta, hogy megjavítja a Zeneiskola udvarában a járdát. Ehhez a kockakövet az Önkormányzat biztosította, a többi költséget maguk a Kertbarátok fedezték. Március 7-én 17 (!) fő jött össze a munkára, közülük 13 a klub tagja, négy fő pedig „külső” segítség volt: szakmabeli kőfaragó mesterek. Nekik ezúton is szeretnénk megköszönni a munkájukat, név szerint Baltringen Jánosnak, Gutbród Endrének, ifj. Micsik Jánosnak és Gizella Andrásnak. Az aznapi ebédet és az üdítő(ital)t a kertbarátok biztosították.

A második műszakra március 14-én került sor, ekkor lett kifügázva a járda, amely végül is 15 m hosszú és 1 m széles. Egyúttal az épület külső és belső vakolatának hibáit is kijavítottuk. Mivel a Zeneiskolát nagyon sok vendég látogatja, egyáltalán nem mindegy, hogy ők mit látnak, milyen benyomásokkal távoznak. Úgy érezzük, ezt a munkát nem csak magunknak, hanem az egész falunk is végeztük.

Április 4-én, szombaton a Kultúrház kertjében lévő kuglipályát tettük rendbe (4 fő segédkezett) és a Klubhelyiséget meszeltük ki, illetve a törmelék, bontási anyagot szállítottuk el. (6 fő).

Hálásan köszönjük a segítségét mindazoknak, akik ezekben a munkákban részt vettek. Külön köszönet jár azoknak, akik a munkához szükséges anyagokat ingyen szállították, és Kugler Istvánnak, a Kőbánya vezetőjének.

A Kertbarát Kör vezetőségének nevében:

Vogel Szigfrid
a Kertbarát Kör elnöke

Pintér Tanár néni

Boldizsárné Pintér Mária (1921-2001) a tanításnak szentelte életét.

17 éves korában bekövetkezett balesete után, mely korlátozottan mozgásképtelenné tette, úgy döntött, hogy nem fog rászorult lenni. Tanár lesz és gyerekeket fog nevelni.

Bátor nő volt, és kiváló matematika-fizika tanár. Pedagógusi pályájának nagy részét falunk fiatalságának nevelésére áldozta, 1959-től 1997-ig volt bogdányi. Szigorú és következetes volt, füstölő cigarettája mögül méregette a számtanpéldákkal küzdő nebulót. Ki gondolta volna, hogy ő irodalomtanárnak készült.

Sokat dolgozott, korrepetált, gondoskodott családjá nőtágairól. Ebben a keményen eltöltött években reméljük, örömet szerzett neki az, amikor tehetséges gyerekekre bukkant, és különösen az, amikor megtudta, hogy munkája folytatójaként matematika tanár került ki kezei közül.

Valamennyiünknek rosszul esett, hogy a Pílisi Parkerdőgazdaság elkerítette a Kühlemborg-forráshoz vezető sétautunkat. Nagyon sokan jártak erre, fiatalok, öregek egyaránt egy kis egészségügyi sétára, kikapcsolódásra.

Ennek megoldására kértük a községi Képviselőtestület segítségét, amely azt megtárgyalva, levélben kereste meg az Erdőgazdaságot, vaamilyen megoldásra.

Február 5-én az erdőszet munkatársaival bejárás volt a szóban forgó útmén. Megállapították, hogy sajnos ezen már nem lehet segíteni, mert az erdőgazdaság itt "halmozta" fel a vadállományát, melyek közül egyes egyedek szaporodási időszakokban támadólag lépnek fel. Annakra az emberhez szokatlan már, hogy nem félnek, hanem megközelítik a sétálókat. Így - javaslatunk ellenére - még kaput sem tudnak nyitni.

Ezért azt javasoljuk, hogy a "zöld" turista jelzésen induljanak a falu lakói a sétának, mely az Ág utcánál kezdődik és a Cseprin keresztül vezet. Majd kanyarodjanak a "kék kereszt" jelzés-

VÉLEMÉNY A VADASKERTRŐL

re. Ez vezet a forráshoz. Az Erdészet ígérete szerint az utat megtisztítják a benyúló gallyaktól, szederindától. Az út nem sokkal hosszabb a réginél.

Vigyázat!

A Kühlemborg-forrás, a József-forrás és a Pásztor-forrás kolibacillusal fertőzött, így vizük nem iható!!!

A Pílisi Parkerdőgazdaság további terve, hogy a Kesketői részen (Wase-lake) játszó- és pihenőhelyet alakítanak ki. Ezért az Önkormányzat elvitet onnan minden szemetet és nem oda való, környezetszennyező hulladékok.

Felhívjuk mindenki figyelmét, hogy szemetet csak az arra kijelölt helyen tegyék le. Ne szennyezzük az erdőt, az árkokat. Óvjuk községünk környezetét, mely olyan szép volt, hogy nagyon sok településsel állta a versenyt.

Sajnos az utóbbi években nem figyelünk oda eléggé, hogy útjaink, utcáink tiszták, rendezettek legyenek. Tőlünk

is függ, hogy mások is betartsák ezt az iradlan szabályt.

Még fel kívánjuk hívni a figyelmet arra a lehetőségre is, hogy minden vasárnap kirándulásokat szervezünk. Találkozó a Szent János téren feltűzök van. Felnőtteket, gyerekeket egyaránt várunk. Sok szépet láthatnak és jobban megismerhetik községünk természeti környezetét. Pótolhatatlan élményt lehet szerezni ezeken az utakon.

Teház az "ütelzés"-ba bele kell nyugodnunk és élnünk kell egyéb lehetőségekkel.

Horányi György

Egy hosszú, fárasztó nap után kimerülten nyúltam el a diványon. A nap besütött a tetőablakon, hallottam a madarak énekét. Az ébredő tavasz illata egészen megtöltötte a kis szobát, én pedig ellenállhatatlan vágyat éreztem arra, hogy egy jót aludjak. De a következő pillanatban belépett az ajtón Matthias, a cserepartnerem, és tudtam, hogy az egészségből nem lesz semmi. A fiún szürke ruha volt, fején piros műanyag sapka, öve alatt fehér kesztyű.

- David - mondta - én most tűzoltógyakorlatra megyek. Neked is velem kell jönnöd! Te leszel a Verwundete.

- Mi leszek én? - kérdeztem álmosan.

- Verwundete.

Matthias magyarulni kezdett. Wunde - és a térdét ütögette. Majd mutatóujjával csíkot húzott a nyakán. Kezdem megrémülni. Te jó ég, hová kerültem! Remegő lábakkal mentem Matthiasal.

Végül kiderült, hogy félelemre semmi ok. A Verwundete azt jelenti, sebesült, és csak egy játékhoz kellettem nekik.

Beültettek egy autóba, csörlőt akasztottak rá, és kihúzták a képzeletbeli tűzből az ifjúsági tűzoltók, majd óriási tömlőkből vizet zúdítottak a gépkocsira.

Így minden jóra fordult, de azért még sokáig remegett a lábam ez után a kaland után."

(Várady Sz. Dávid)

BOGDÁNYI HIRADÓ

Dunabogdány Község Önkormányzati Képviselőtestületének kiadványa
A Bogdányi Híradót szerkeszti: Horváth Imre és Völgyi Gábor

TISZTELT DUNABOGDÁNYI POLGÁROK!

1990. szeptember 30-án községünkben is lezajlott hosszú évtizedek óta először egy szabad és demokratikus helyzetű választás, melynek eredményeképpen a község lakosságának közel háromnegyede polgármestert és új képviselőtestületet választott. Ez az új képviselőtestület fogja most négy éven keresztül, 1994-ig az Önök érdekeit szolgálni.

Köszönjük, hogy megítézték bennünket bizalmukkal, egyben kérjük, hogy nap mint nap találkozással velünk osszák meg gondolataikat, problémáikat és tegyék közzé javaslataikat is a megoldást illetően.

Képviselőtestületi ülésünket általában hetente, szerda esteként 6 órakor tartjuk a Polgármesteri Hivatalban. Ezek az ülések jórészt nyilvánosak, oda bárki bármikor eljöhethet. Képviselői tevékenységünket társadalmi munkában látjuk el, amiért nemféle anyagi ellenszolgáltatást vagy munkaidő kedvezményt nem kapunk.

Szándékaink szerint a Bogdányi Híradóban havonta 1-2 alkalommal tájékoztatni szeretnénk Önszét a képviselőtestület munkájáról, a hozott határozatokról is tervezett intézkedéseinkről is.

Azt szeretnénk, ha az elkövetkező időszakban a választások előtti feszültségek feloldódniának és mind nagyobb egyetértésben felfelé haladhatnának a közösen elkészített jövő felépítésben.

Mindenkinek békés, boldog Karácsonyt és Újévet kívánunk!

Visszaemlékezés az 1947. évben történt dunabogdányi svábok kitelepítéséről

Akkor 15 éves fiú voltam. Édesapám lelkileg kiégett ember volt már. Az mondta fiának, a kb. 16 éves kislányomnak, hogy az iskolában meg lehet nézni a kitelepítettek listáját. Kamazs létemre nekem kellett menni. Nagy nehezen beszerkesztettem, de nem voltam egyedül. A megfélemlített emberek nagy része a gyereket küldte oda. Az iskola egyik termében, kiállítással egy faliról látnak ki függesztve, mint a deszák: a szülem (gyermint) Herr József és Herr Józsefné) és jómagam. A bátyám, Herr János, aki akkor már nem lakott nálunk és a felesége is szerepelt a listán. Kislányuk akkor volt három hónapos, de irgalom nélkül kitelepítették őket, jelenleg Stuttgartban élnek. A másik bátyámat, Herr Emil mentesítették, mivel Budapestben lakott és dolgozott.

A dunabogdányi kitelepítés egy erőteljes esemény következménye volt, ugyanis a bogdányi lakosság kb. fele kitelepítésre volt. Őket mint jó erőben lévő munkásokat akarták kitelepíteni az NDR-ba. Néhányan dolgoztak is utárbányában, de a többségük átszökött az NSZK-ba.

Persze akkor is voltak jól informált emberek. Az egyik unokabátyám, aki kocsmáros volt, még idejében, mielőtt a katonaság a falut, mint valami hadgyakorlatot, körülfalta volna, ő átvette magát a tiszó partra családostul, a telepítéstől menekülve.

Ezzel persze módot adott a szabadrablásra. Mi a kocsmá körülben lakunk, birtok volt az udvarunk is. A rendőr, akinek az lett volna a feladata, hogy a kislányt és engem elzárkóztasson, szerette a jó nedűt, amit akkor még nem hamisítottak annyira. Szóval a rendőr édesanyjának azt mondta, Herr néni, nagyon fontos a meg, mit csomagol, mert csak egyetlen kislány csomagot vitetnek magukkal. Na, ez a rendőr látta a szomszédságban a nagy sürgés-forgást, és rákérdezett édesapámról: Herr bácsi, mi van ott túl? Édesapám megrögzött, hogy a tulaj elszökött a kitelepítés elől, most kezdjük az utat: barátot. Itt akkor kóstoltuk meg mi is! - mondta a rendőr. Ennek az lett a vége, hogy szegény rendőr úgy lesta magát, hogy megelégedett a dolgjával. Így szökött meg a kitelepítés. Mi már sejtettük azt, hogy megint csak a dolgok. Általában én is a kocsmába. Itt azután tetten ért a Rajk László kíséretében lévő akkor bogdányi vezető, és a szoros értelemben fenékről kikérdezték elvárta. Lehet, hogy mások másként emlékeznek vissza ezekre a szomorú napokra. De hát már több, mint 50 éve történt mindez. Szerettem volna ezeket a dolgokat közzé tenni az utókorral.

Herr Vilmos nyugdíjas
Róza utca

Egy kitelepített család visszatérésének viszontagságai

1947. augusztus 23-án szombati napra esett. Apukámmal ketten voltunk otthon, a verandán tartózkodtunk, amikor arra lentünk figyelműk, hogy rendőrök állnak meg a házunk előtt. Kislányom kérte az egyik, hogy „Szerdek” itt laknak! Apukám közölte, hogy talán Schneiderék. A rendőr ekkor megvárta a kitelepítési jegyzéket, elfogadta a helyesbítést, majd hozzátette, hogy kezdjenek csomagolni, de csak ötven kiló lehet a csomag. A teherautó indulásig csapn két óra állt rendelkezésünkre. Csomagolás közben hazakérteztünk anyukám is, aki a hír hallatára eljött. Időközben megérkezett a rokonságból Eszti néni, aki segíteni akart az anyukámon. Gyorsan bemártott egy vízszomszósok a vízbe, és az anyukám mellkasára tette. Amikor az anyukám észbe tért, meglátva a vízszomszósok, szét eljárt, mivel a megakartott pénzünk volt benne. Még évek múltával is sok derűséget váltott ki a családban e szomorú nap ezen jelenete.

Az utazás viszontagságait az előző beszámoló már vázolta, én csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy a lágerből Auerbachba kerülünk. Egy családnak kellett befoglalni bennünket.

Kis szobákban a szülem az első napot legva arról álmodozta, hogy jó lenne visszakerülni Magyarországra. Az álmodozást tervezgetés követte. Apukám, aki a fődirigens elég tájékozott volt, ki is jeltette a visszatérési útvesztőt. Néhány hét után titokban, okmányok nélkül indulunk vissza. Én csapn nyolc éves voltam, ami megrehizette a hazatérést. Hármac-

kilométer gyaloglás után kiértünk a keleti zónából, Hof nyugatnémet városba. Innen már vonattal utaztunk Passaig, természetesen jegy nélkül és tele félelemmel. Az éjszakákat faluig pajtáinkban töltöttük. Volt, ahol egy kis étel is jutott nekünk. Ausztrián keresztül részben gyalog és lovaszszekéren folytattuk utunkat Levél községéig léptük át a magyar határt. Örülünk, hogy végig magyar földön vagyunk.

Dunabogdányba nem mertünk mindjárt visszajárni, mert félünk a viszályos helyzetektől. Szüleim Budapestben maradtak, engem a nagymamám idehozott a faluba. Szeretettel fogadtak a családban, de az ott-tartózkodásom sok problémával járt a gyakori razzák miatt. Szerencsére nagypapám és nagybátyám neve azonos volt, így a rendőrség munkáját ez megkönnyítette. Elfőrdült, hogy helyettem anyukám kishígt, Serfőző Must vinték el, de a nagymamám a rendőrségen igazolta, hogy az ő lány, ezért elengedték.

Szüleim idejétől az állandó raklatások és a rettegés annyira megviselte, hogy már jelentkezni akartak a hatóságnál.

A magyar kormány azonban két év elteltével amnestiát hirdetett ki, így a sok bűjölés után ismét magyar állampolgárokká lehettünk.

Gábor Oszkár Schneider Anna

Emlékek a kitelepítés két napjáról

1947-ben a kitelepítés évében kilenc éves voltam. Ma is emlékezem az akkor történetekre, a családban is sokszor beszélgettünk róla. De csak otthon, mivel még 30-40 év múlva sem volt ajánlatos idegen helyen, netán munkahelyen említeni a történetet.

A húgyon, a Szőlő utcában lakunk. Édesanyjaink hűtőszekrényében a határban, a földet dolgoztak, szombaton mindig mosott és kényesített. Aon az augusztus szombaton is beaította a ruhát a teknőbe, elvitte a megkelt kenyérfőzést a közeli Lang pékhez. Nemcsak a házajtó, és azt mondta a nővéremnek és nekem, hogy nem szabad svábul beszélni, mert a pótlát ott vannak a rendőrök, és elviszik őket Németországba. Mi hiába nem beszélünk svábül, egy kis idő múlva nálunk is megjelentek, és felszólítottak bennünket, hogy csomagoljunk, mert nekünk is el kell mennünk. Édesanyjaink hiába mondta, hogy ő nem megy sehova, mert édesapánk, aki akkor már 62 éves volt, nincs itthon, mivel a Dorogi Mészárveknél dolgozik, a bátyám pedig az Óbudai Halógyárban dolgozik és ő sincsen itthon. Ez a rendőrt nem értekte. Így hát édesanyjának 53 évesen a 18 éves nővéremmel és velem a kilenc évvel kellett volna elmennie egy idegen országba, a férje és a fia nélkül. Nem volt mit tenni, hozzá kellett fogni a csomagláshoz nagy sírás-rivis közepette. Nagyon kis mennyiségű volt az a dolg, amit elvihetett az ember magával, a rendőr pedig vigyázott a hátra, hogy ottan senki más ne vihessen el semmit. Szerencsére volt a háznak a kert felé is egy kijárata, így az unokanővérem ki tudott menekülni egy két baromfiút az udvarból, hogy ennivalót készíthessen nekünk az útra.

Az utca végében, akkor Scharle Éc-nek nevezett helyen állt a teherautó, amire a családokat felpakolták. Sorban, ahogy a családok elkészültek a csomagolással rakták őket fel a teherautóra. Édesanyjaink sehogyan se akarta elragadni a házat. Mi a nővéremmel már kint voltunk az utcán a kis motyókkal. Édesanyjaink még a házból volt rákora a rendőr szólt a nővéremnek, hogy menjen már be a házába és nézze meg, hogy édesanyjának nem akasztotta-e fel magát, mivel sehogyan sem akarta elhagyni a házat.

Már délután volt, lassan rák került volna a sor, hogy mi is felkapaszkodjunk a teherautóra, mikor egy szemécses véletlennek köszönhetően megmenekültünk attól, hogy el kerüljen hagynunk szülőföldünket. Az történt, hogy a Dorogi Mészárveknél vezetője tudomást szerzett, hogy mi történtek Bogdányban. Kérték Bogdányban a kitelepítés lebonyolításával megbízott személyeket, hogy a Mészárveknél dolgozó bogdányi férfiak, köztük édesapánknak családját ne vigyék el. Így maradtunk itthon.

A szomszédban lakó rokon Ferbert család szombaton még sírást bennünket, hogy el kell mennünk, vasárnap viszont mi sírástunk, mert nekünk tényleg el kellett mennünk. Szombaton még sokan örültek, hogy ők szerencsések és itthon maradhatnak, de vasárnap folytatódott a szombaton megkezdett kitelepítés. Az utcánkból két nap alatt a családoknak több mint felét vitték el.

Ez a bogdányi kitelepítés két napjának rövid története az én visszaemlékezésem alapján.

Roboska Lászlóné
azul. Rudolf Irma